

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשר ואף על פי שיש שם בהרת ימול, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]	◆	■	■								קלג.
אינו צריך, שבת חמורה - דוחה, צרעת - לא כל שכן?	רבי יונתן:	◆	■	■								קלג.
בשר אף על פי שיש שם בהרת ימול דברי רבי יאשיה.	אמר מר:									■		קלג. <
הא למה לי קרא? דבר שאין מתכוין הוא, ודבר שאין מתכוין - מותר										ז		קלג.
לא נצרכא אלא לרבי יהודה, דאמר: דבר שאין מתכוין אסור.	אביי:								!			קלג.
אפילו תימא רבי שמעון, מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות.	רבא:								!			קלג.
ואביי לית ליה האי סברא?									ז			קלג.
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרווייהו:								ז	■		קלג.
בתר דשמעה מרבא סברה.									!			קלג.
איכא דמתני להא דאביי ורבא אהא:										■		קלג.
(דברים כד) השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות, לעשות - אי אתה עושה, אבל עושה אתה בסיב שעל גבי רגלו ובמוט שעל גבי כתיפו. ואם עברה - עברה.	[תנן]										■	קלג.
והא למה לי קרא? דבר שאין מתכוין הוא, ודבר שאין מתכוין מותר											ז	קלג.
לא נצרכא אלא לרבי יהודה, דאמר: דבר שאין מתכוין אסור.	אביי:								!			קלג.
אפילו תימא רבי שמעון, ומודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות.	רבא:								!			קלג.
ואביי לית ליה האי סברא?										ז		קלג.
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרווייהו:								ז	■		קלג.
לבתר דשמעיה מרבא - סברה.									!			קלג.
ואביי אליבא דרבי שמעון, האי בשר מאי עביד ליה?										ז		קלג.
באומר: לקוץ בהרתו הוא מתכוין.	רב עמרם:								!			קלג.
תינח גדול, קטן מאי איכא למימר?										ז		קלג.
באומר אבי הבן לקוץ בהרת דבנו הוא קא מתכוין.	רב משרשיא:								!			קלג.
ואי איכא אחר - ליעביד אחר									ז			קלג.
כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים שניהם - מוטב, ואם לאו - יבא עשה וידחה לא תעשה	דאמר רבי שמעון בן לקיש:	ז	■									קלג.
דליכא אחר.									!			קלג.
יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד.	אמר מר:										■	קלג. <
מנא הני מילי?											^	קלג.
אמר קרא (שמות יב) לא תותירו ממנו עד בקר שאין תלמוד לומר עד בקר. מה תלמוד לומר עד בקר - בא הכתוב ליתן לו בקר שני לשריפתו.	חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה:								!			קלג.
אמר קרא (במדבר כח) עלת שבת בשבתו - ולא עולת חול בשבת, ולא עולת חול ביום טוב.	אביי:								!			קלג.
אמר קרא (שמות יב) הוא לבדו יעשה לכם, הוא - ולא מכשיריו, לבדו - ולא מילה שלא בזמנה, דאתיא מקל וחומר.	רבא:								!			קלג.
(ויקרא כב) שבתון עשה הוא, והוה ליה יום טוב עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה.	רב אשי:								!			קלג.

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כלל אמר רבי עקיבא וכו'.														■
הלכת כרבי עקיבא.	רב יהודה אמר רב:													◇
ותנן נמי גבי פסח כי האי גונא: .														■
כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת, שחיטה שאי אפשר לעשותה מערב שבת - דוחה את השבת	כלל אמר רבי עקיבא:													◇
הלכת כרבי עקיבא.	ואמר רב יהודה אמר רב:													■
וצריכא, דאי אשמעינן גבי מילה - התם הוא דמכשירין אפשר לעשות מאתמול לא דחו שבת, דליכא כרת. אבל פסח דאיכא כרת - אימא לידחו שבת. ואי אשמעינן גבי פסח - משום דלא נכרתו עליה שלש עשרה בריתות, אבל מילה דנכרתו עליה שלש עשרה בריתות - אימא לידחו שבת. צריכא.														◇
עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין ומוציין, ונותנין עליה איספלגית וכמון.														■
אם לא שחק מערב שבת - לועס בשיניו ונותן, אם לא טרף יין ושמן מערב שבת - ינתן זה בעצמו וזה בעצמו.														■
ואין עושין לה חלוק לכתחילה, אבל כורך עליה סמרטוט.														■
אם לא התקין מערב שבת - כורך על אצבעו ומביא, ואפילו מחצר אחרת.														■
מכדי קתני כולהו, כל צורכי מילה לאתויי מאי?														⚡
לאתויי הא, דתנו רבנן:														◇
המל, כל זמן שהוא עוסק במילה - חוזר בין על הציצין המעכבין את המילה בין על הציצין שאין מעכבין את המילה. פירש, על ציצין המעכבין את המילה - חוזר, על ציצין שאין מעכבין את המילה - אינו חוזר.	[תנו רבנן]													◇
מאן תנא פירש אינו חוזר?														⋈
רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא.	רבה בר בר חנא אמר רבי יוחנן:													!
ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט את הפסח עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה.	דתניא: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה.													◇
מפשיטין את כולו.	הכמים:													◇
ממאי? עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה התם אלא משום דלא בעינן (שמות טו) זה אלי ואנוהו, אבל הכא דבעינן זה אלי ואנוהו - הכי נמי														⚡
זה אלי, ואנוהו - התנאה לפניו במצות - עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין.	דתניא:													◇
ואנוהו - הוי דומה לו: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה חנון ורחום.	אבא שאול:													◇
הא מני - רבי יוסי היא	אלא אמר רב אשי:													!
בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת	דתנן: רבנן]													◇
נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת.	רבי יוסי:													◇
ממאי? דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - דלא ניתנה שבת לידחות, אבל הכא דניתנה שבת לידחות - הכי נמי														⚡
רבנן דפליגי עליה דרבי יוסי היא	אלא אמרי נהרדעי:													!
ארבעה כהנים נכנסין, שנים בידם שני סדרים, ושנים בידם שני בויכין. וארבעה מקדימין לפניהם, שנים - ליטול שני סדרים, ושנים - ליטול שני בויכין. המכניסין עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון. אלו מושכים ואלו מניחין, טפחו של זה בצד טפחו של זה, משום שנאמר (שמות כה) לפני תמיד.	דתנן: רבנן]													◇
אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין - אף זה היה תמיד.	רבי יוסי:													◇
מהלקטין את המילה, ואם לא הילקט ענוש - כרת.	תנו רבנן:													◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
מני?												^		◊	קלג
אומן.	רבי כהנא:													◊	קלג
אומן לימא להו אנא עבדי פלגא דמצוה - אתון עבדיתו פלגא דמצוה	מתקיף לה רב פפא:												◊		קלג
גדול.	אלא אמר רב פפא:													◊	קלג
גדול בהדיא כתיב ביה (בראשית יז) וערל זכר אשר לא ימול	מתקיף לה רב אשי:													◊	קלג
לעולם אומן, וכגון דאתא בין השמשות דשבת, ואמרו ליה: לא מספקת, ואמר להו: מספקינא. ועבד ולא איסתפק, ואישתכח דחבורה הוא דעבד, וענש כרת.	אלא אמר רב אשי:													◊	קלג
מוצצין וכו'.														◊	קלג <
האי אומנא דלא מייץ - סכנה הוא, ועברין ליה.	רב פפא:													◊	קלג
פשיטא, מדקא מחללי עליה שבתא - סכנה הוא														◊	קלג
מהו דתימא: האי דם מיפקד פקיד, קא משמע לן: חבורי מיחבר ודומיא דאיספלינית וכמון, מה איספלינית וכמון - כי לא עביד סכנה הוא, אף הכי נמי - כי לא עביד - סכנה הוא.														◊	קלג
ונותנין עליה איספלינית.														◊	קלג <
אמרה לי אם: איספלינתא דכולהון כיבי - שב מינאי תרבא והדא קירא.	אביי:													◊	קלג
קירא וקלבא רישינא.	רבא:													◊	קלג
דרשה רבא במחוזא, קרעינהו בני מניומי אסיא למנייהו.	[רבא]												o		קלג
שבקי לכו חדא	אמר להו: [רבא]												o	◊	קלג
האי מאן דמשי אפיה ולא נגיב טובא - נקטרו ליה חספניתא. מאי תקנתיה? לימשי טובא במיא דסילקא.	דאמר שמואל:												o	◊	קלג